

minister lovede at give fuldstændige Oplysninger angaaende det, her var Tale om, naar Lovforslaget kom til Behandling i Landstinget. De Oplysninger, vi fik, var imidlertid ikke særlig udtømmende, og vi maa derfor vente, at disse Oplysninger kommer til os senere. Naar den højtærede Erhvervsminister udtalte, at de Oplysninger, der i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag fandtes om hollandske Forhold, i Virkeligheden ingen Betydning havde for selve Sagen, vil jeg spørge, hvorfor denne Oplysning da ledsagede det Forslag, der oprindeligt blev fremsat. Var det ikke Meningen, at denne Oplysning skulde tjene til at animere Rigsdagen herhjemme til at følge det Eksempel, der var givet af Holland? Saa vidt jeg kan forstaa i Øjeblikket — vi faar altsaa nærmere Oplysninger herom —, har man ikke i Holland nogen Sinde haft noget, der kan sammenlignes med det her foreliggende Forslag, men en Minister i Holland har haft en Art Beføjelse til at forhandle med enkelte Virksomheder om Støtte og til at tage de fornødne Midler dertil af Arbejdsløshedsfonden. Det er ganske det samme som herhjemme, og det vedrører ikke dette Forslag. Jeg mener derfor at kunne sige, at man ikke har det i Holland, som man har villet hævde, og det, man har haft, har man, saa vidt jeg kan forstaa, ikke nu, idet Ordningen er faldet bort.

J. A. Hansen (1ste Kreds): Jeg fristes til allerførst at gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Johannes Jensen). Jeg tør ikke i Dag indlade mig paa at debattere den Glæde, der skulde findes i Provinsen over Ophævelsen af Huslejerestriktionerne, eller hvorvidt den Ordning, vi paa legitim Maade har faaet i København, er saaledes, som den bør være; i alle Tilfælde vil der ikke være nogen Mulighed for at lette Erhvervskrisen ved at indføre den bekendte Ordning med Kræfternes frie Spil paa dette Omraade, derved vilde man kun komme fra Asken i Ilden.

Maa jeg i øvrigt takke det ærede Medlem for den velvillige Bemærkning om, at det vel nok har gjort sin Nytte, at vi har haft Kriseværnsudvalget, hvor man er kommet til at tale sammen, og hvor man vel sagtens er kommet hinanden nærmere. Ja, det var vel nødvendigt med et saadant Udvalg, men jeg vil nærmest sige, at jeg betragter det som en meget stor Synd mod vort Erhvervsliv, mod hele vort

lille Samfund, at have for mange Samtaler, for mange Udvalg og for megen Forhandling, uden at det giver noget som helst virkeligt Udslag overfor den forhaanden-værende Misère. Jeg tror, vi har en meget stærk Pligt til at se at komme til Handling eller ogsaa i det mindste sige til det Samfund, vi repræsenterer, at vi ikke vil noget, fordi der er saa mange andre forskellige Interesser, der spiller ind, at det er alt for farligt at gøre noget, og at det, der gaar glattest, egentlig er ingen Verdens Ting at gøre. Jeg tror ikke, det vil vise sig muligt at holde sig til saadanne Teorier, dertil er Situationen alt for haardhændet. Jeg erkender, at den viser sig navnlig haardhændet for os, der billedlig talt dagligdags er ude i Regnen, men det vil sikkert ogsaa efterhaanden vise sig, hvis vi ikke tager os alvorligt sammen, at den Krise, vi er inde i, er af ganske ødelæggende Natur. Jeg har ikke selv hørt det, men jeg ved, at en tidligere Minister — jeg gør opmærksom paa, at det ikke var nogen Socialdemokrat — skal have sagt, at Understøttelse er den nemmeste og billigste Maade, hvorpaa man kan imødegaa en Arbejdsløshedskrise. Saadant noget kan man jo sige, og det er muligt, at det kan have noget paa sig rent pekuniært, men jeg gør opmærksom paa, at denne Krise er ikke alene et Spørgsmaal om at sprede saa og saa mange Penge ud til Understøttelse, nej, det er et Spørgsmaal om en Befolkning, der trykkes ned, deprimeres af det ødelæggende, som det er Dag efter Dag, Uge efter Uge, Maaned efter Maaned at være uden Udsigt til Erhverv, med det for Øje, at alle Grænser er spærret — vi kan ikke mere som i Fortiden sende vor Ungdom og alle dem, der er mobile, til Udlandet, der er ingen Mulighed. Store Dele af Industrien — her taler jeg nærmest om Indehaverne af Produktionsmidlerne — gør alle mulige Forsøg, der gøres mange hæderlige Forsøg af Arbejdsgivere og dygtige Industrimænd paa at gøre sig klart, hvor det bærer hen, om det ikke er muligt ved Forøgelse, Simplificering af Produktionen, ved at søge alle de Udveje, der kan tænkes — og jeg havde nær sagt ikke tænkes —, at faa Virksomhederne til at gaa her i Landet, men det viser sig at være umuligt. Jeg befinder mig, som sagt, stadig ude i Regndryppet, jeg taler hver eneste Dag med de Mennesker, og de siger: Vi har udmærkede Muligheder, og der skal ikke saa forfærdelig meget til, men uden Forstaaelse